

ת"פ 28759/05/15 - מדינת ישראל נגד ערן מלכה, רונאל פישר, רות דוד, יאיר ביטון, שי (ישעיהו) ברס, יוסף נחמיאס, אביב נחמיאס

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 28759-05-15

בפני כב' השופט משה סובל

המאשימה:

מדינת ישראל
באמצעות המחלקה לחקירות שוטרים ובאמצעות
פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)

נגד

הנאשמים:

1. ערן מלכה (הופרד)
2. רונאל פישר (עצור בפיקוח)
- ע"י ב"כ עוה"ד פרופ' רון שפירא, ד"ר קרן שפירא-אטינגר
וליזי שובל-בר
3. רות דוד
- ע"י ב"כ עוה"ד יאיר גולן וד"ר נחשון שוחט
4. יאיר ביטון
- ע"י ב"כ עוה"ד איתן פלג ואסף גולן
5. שי (ישעיהו) ברס
- ע"י ב"כ עו"ד גליה כהן
6. יוסף נחמיאס
7. אביב נחמיאס
- שניהם ע"י ב"כ עוה"ד י' וינרוט ואח'

החלטה

1. בעקבות החלטתי מיום 29.8.16, הוגשו תגובות מטעם המאשימה, נאשם 2, נאשם 4 ונאשמים 6-7.
2. לנוכח האמור בתגובות נאשם 2 ונאשם 4, ראוי להבהיר כי החלטתי הנזכרת לא התייחסה לטענת נאשם 2 בבקשתו מיום 22.8.16 בדבר אי-חוקיות מעצרו (טענה שהוכרעה בהחלטת בית המשפט מיום 26.8.16), אלא בטענת נאשם 2 בבקשה הנ"ל (שטרם הוכרעה) בדבר העדר עילות מעצר וחלופי הזמן.
3. אשר להצהרת נאשם 2 בפני מותב זה בדיון מיום 7.2.16 ולאמור בתגובת נאשם 2 בנדון - תהא כוונתו של נאשם 2 בהצהרתו הנ"ל אשר תהא, ההבנה של בית המשפט הייתה שכנגד הנכונות לשקול בחיוב את הבקשה לשחרור הסנגורים הפרטיים מייצוג ומינוי הסנגוריה הציבורית, מסכים נאשם 2 שלא לעשות שימוש בטיעון של חלופי הזמן מאז המועד המקורי שנקבע לשמיעת ההוכחות ועד לתחילת שמיעתן בפועל, ללא תיחום של נפקות

חלוקה הזמן, ולרבות השפעת חלוקה הזמן על עילות המעצר או על מצבו הרפואי, וכל כיוצא בזה. אלמלא הייתה ניתנת הסכמה כאמור של נאשם 2, אפשר כי לא הייתה מתקבלת הבקשה לשחרור מייצוג, ובית המשפט היה עומד על תחילת שמיעת ההוכחות במועד המקורי שנקבע (21.3.16) אף שנטען כבר אז לאי-העברת מלוא חומרי החקירה לסנגוריה. מעשים שבכל יום שניתנות החלטות (לרבות בבית המשפט העליון) הקושרות בין הליך מעצר להליך שמיעת ההוכחות, כך שבניגוד לטענת נאשם 2 בתגובתו, עשוי להתקיים קשר אדוק בין השניים.

4. כמדומה שאין צורך לחזור על עיקרון היסוד שלפיו האחריות לניהול המשפט ולקידומו בקצב ראוי מוטלת על הערכאה המבררת, ולא על מי מהצדדים להליך. לפיכך השאלה האם המאשימה העלתה במסגרת הדיון בתיק המעצר טענה הנוגעת לעניין שנדון בהחלטתי מיום 29.8.16, אינה מעלה ואינה מורידה.

5. לעניין קצב שמיעת ההוכחות, כבר ניתנה החלטה ביום 24.12.15, ואין כל מקום לפתוח את העניין מחדש. אכן, כדברי ב"כ נאשם 2, מדובר בתיק רחב היקף, ודווקא בשל כך, ומשום חשיבותו הציבורית, תתקיים השמיעה הרצופה בימים שנקבעו בהחלטה הנ"ל. בהקשר זה ראוי להוסיף, כי הסנגוריה הציבורית הייתה ערה לכך מתחילת הדרך (ראו דברי הסנגור הציבורי המחוזי, בפרוטוקול הדיון מיום 14.3.16, עמ' 76, שו' 21-19), כך שהסיכום עם הסנגוריה הציבורית שהתמנתה אמור היה להביא בחשבון גם נתון זה.

6. מבחינה אופרטיבית, לנוכח זיקה אפשרית בין ההכרעה בטענה בדבר אי-חוקיות המעצר לבין ההכרעה בעניין נשוא החלטתי מיום 29.8.16, אמתין בשלב זה להחלטת בית המשפט העליון בערר שהגישה המאשימה על החלטת בית משפט זה מיום 26.8.16.

המזכירות תשלח העתק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אב תשע"ו, 01 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.